

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Sergius II. Fratres carissimi &c. Excerptum ex Epistolâ Sergii ad Episcopos
Transalpinos, quâ Drogonem Archi-Episcopum Metensem Caroli Magni
Imperatoris Filium naturalem designat Vicarium sedis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

BULLARIUM ROMANUM,

TOMUS NONUS,
SIVE
CONTINUATIO, PARS TERTIA.

HADRIANUS PRIMUS PONTIFEX XCVII. ANNO DOMINI DCCLXXII

ANNO 772. HADRIANUS PRIMUS, Romanus, qui diuturniorem ceteris ANNO 844.
Pontificibus tùm Prædecessoribus, tùm Successoribus Papatum tenuit, primus

Pontificibus tùm Prædecessoribus, tùm Successoribus Papatum tenuit, primus in Occidente Sacrarum Imaginum cultum firmavit Decreto, quò tempore & in Oriente Concilium Nicænum secundum contra Iconomachos Anno DCCLXXXVII. idem sanciverat. Primus item, quod traditur, Pontificias Literas cerâ pridem signari solitas plumbo muniti constituit. Parum abfuit quin annos Petri hic Pontifex attigisset, sedit quippè annis 23. mensibus 10. diebus
18. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 19. App.*)

Ex Oper. Diplom. Mirrai Tom. I. pag. 643.

Carolo Magno Musiva, & Marmora Palatii Ravennatis auferenda concedit: anno 782.

Otentia vestra, per Arinum Ducem, suscepimus apices: in quibus referebatur, quod Palatii Ravennatis Civitatis musiva atque marmora, cæteraque exempla, tam in strato, quamque in parietibus sita,

vobis tribueremus.

Nos quidem libenti animo & puro corde, cum nimio amore vestra Excellentia tribuimus effectum: & tam marmora, quamque musivum, cæteraque exempla, de eodem Palatio vobis concedimus auferenda: quia per multa vestra laboriosa regalia certamina multis bonis fautoris vestri Beati Petri, Clavigeri regni cælorum Ecclesia quotidie fruatur, quatenus merces vestra copiosa describatur in celo.

SERGIUS SECUNDUS,
PONTIFEX CIV.
ANNO DOMINI DCCCXLIV.

Sergius hujus nominis secundus Gregorio IV. successit, quem primum Pontificum fuisse, qui nomen mutavit, utpote qui prius Petrus Buccaporcius diceretur ab aliquibus est proditum, quamvis alii

nominis mutationem Adriano tertio adscribant. Trium annorum fuit Pontifex. Obit anno 847. cui Leo IV. successit, qui prior, ut aliqui tradunt, Populo pedes præbuit desolucandos. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Edit. Luxemb. 1727. fol. 19. App.*)

Excerptum ex Epistola Sergii ad Episcopos Transalpinos, quâ Drogonem Archi-Episcopum Merensem Caroli Magni Imperatoris Filium naturalem designat Vicarium sedis Apostolicæ in Gallia & Germania: an. 844.

Ex Oper. Diplom. Mirrai Tom. I. pag. 647.

FRATRES carissimi, quia Nos cunctarum sollicitudo angit Ecclesiarum, ubi ipsi esse non possumus, more præcedentium nostrorum, moderationis nostræ Vicarios damus, Ad nostræ igitur humilitatis vicem, cunctis provinciis trans Alpes constitutis DROGONEM Archiepiscopum Merensem, gloriosi quondam Caroli Imperatoris filium, cujus beatissimi moderatoris industria Romanorum Francorumque concorporavit Imperium, cautâ deliberatione constituimus: Ut quia Serenissimi atque piissimi filii nostri, magni Imperatoris *Hlotharii*, ejusque Fratrum dilectissimorum Filiorum nostrorum *Hudovici & Caroli* Regum Avunculus est, insuper sanctitate doctrinâque conspicuus, ab hac sede sanctissima Apostolorum Principis auctoritate perceptâ, vestris necessitatibus, vice nostrâ, idoneus ubique Minister existat. Et quia omnium vestrorum sollicitudinem illi ge-

ANNO
858.

rere præcepimus, omnium volumus obedientiam comitari.

DECET fanè, Fratres ut qui pro omnibus laborat, cunctorum subsidio falciatur. Huic ergo in congregandis Generalibus Synodis, in omnibus supra dictarum Regionum partibus, nostram commodamus auctoritatem: & quidquid Provinciali Synodo fuerit definitum, ad ejus absque dilatione statuimus noticiam perducendum.

SI cui autem ab illis partibus hanc sanctam sedem appellare opus fuerit, & in nostra audientia se audiri poposcerit, hunc commonemus, ut ad ejus primum audientiam se submittat, & Ecclesiasticorum gestorum in sua Regione rationabili digestionem prolata, si Episcoporum de eo, qui forte criminibus impetitur, sententia discordaverit, ut ab aliis reus, innocens judicetur ab aliis; tunc ipsis gestis ad Nos delatis, Litteris etiam præfati Fratris nostri, cui vicem nostram concessimus, commendatus, sive ad Nos, sive ad Beatissimi Petri sedem securus accedat, nullaque eum in veniendo mora præpediat.

Quam etiam condito Fratri nostro Drogoni Archiepiscopo in examinandis ac perquirendis Episcopis & Abbatibus sub hoc tenore hanc nostram licentiam & auctoritatem concessimus, salvo in omnibus hujus universalis Romanæ sedis Primatu, nostrique Præfatus honore, vigoreque & exaltatione carissimi ac spiritualis Filii nostri Domini Hlotharii magni Imperatoris.

NAM nobis valde placuit, propter diversas Ecclesiarum Dei perturbationes hoc necessarium satisque dignum opus explere

NICOLAUS PRIMUS MAGNUS

PONTIFEX CVII.

ANNO DOMINI DCCCLVIII.

Nicolaus I. cognomento *Magnus* anno 858. sedem Pontificiam ascendit, Bulgarorum Apostolus nuncupatus, Regibus, ac Tyrannis fortiter imperavit, sub ipso Anastasius Bibliothecarius Romanorum Pontificum historiam consarcinavit Pontificæque censuræ submisit. Mortuus est Pontificatus sui anno nono. (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. 1727. Tom. I. fol. 20. App.*)

Decreta Synodalia Pontificis contra Lutharium Regem, qui dimissa uxore legitima alteram duxerat, contra Synodum Mettensem, contra Episcopos aliosque Luthario adhærentes: anno 863.

NICOLAUS,

Servus Servorum Dei reverendissimis, & sanctissimis fratribus nostris Archiepiscopis in Regno Ludovici Regis Germani constitutis,

Scelus, quod Lutharius Rex, si tamen Rex veraciter dici possit qui nullo salubri regimine corporis appetitus refrenat, sed lubrica enervatione magis ipsius illicitis motibus cedit, in duabus feminis Teudberga scilicet, & Waldrada commisit, omnibus manifestum

est. Sed & dudum Episcopus Theutgaudum, & Guntharium in tali facto eum habuisse tutores, atque fautores, penè totus nobis orbis undique ad limina, seu Sedem Apostolicam confluens referebat, absentibus quoque idipsum nostro scribentibus Apostolarum. Quod nos tanto credere renuimus, quantò de Episcopis tale quid audire nullatenus sperabamus, donec ipsi Romam tempore concilii venientes, coram nobis, & Sanctâ Synodo tales inventi sunt, quales fuerant à multis sapissimè prædicati, in ut scriptura, quam suis stipularant manibus, quamque volebant ut nostro roborarem chirographo, caperentur, & dum municipalam innocentibus opponere satagerent, insidiis suis illaqueati sunt ipsi, sicque completum est, Deo auctore, quod in proverbii legitur: Frustra jactatur ante oculos recte penatorum: si quidem ipsi obligati sunt, & ceciderunt. Nos verò, qui in flagitium falsò cecidisse dicebamur, favente Domino cum justitiæ propugnatoribus resurreximus, & erecti sumus. Igitur decernente nobiscum sancta Synodo in præsentia depositi, & ab officio Sacerdotali excommunicati, atque à regimine Episcopatus alienati indubitanter existant. Unde vestra fraternitas Canonum normam custodiens & decretorum sanctiones observans caveat, ne hos, quos nos abjecimus, recipere in Sacerdotum catalogo quis præsumat. Depositionis autem sententia, quam in prædictos Theutgaudum & Guntharium protulimus, cum cæteris Capitulis, quæ sancto Concilio nobiscum sanciente promulgavimus, inferius annexa monstrabitur.

De Mettensi Synodo abolenda.

CAP. I.

Synodum, quæ nuper, id est, sub pissimo Imperatore Ludovico per indictionem XI. mense Junio, in Metensium Urbe ab Episcopis, qui nostrum prævenerant iudicium, collecta est, quique Apostolicæ sedis instituta temerè violaverunt, ex tunc, & nunc, & in æternum judicamus esse cassatam, & cum Ephesino Latrocinio repudiatam Apostolica auctoritate in perpetuum esse sancimus damnandam, nec vocari Synodum, sed tanquam adulteris faventem prostibulum appellari decernimus.

Deposito Theutgaudi & Guntharii Archiepiscoporum.

CAP. II.

Theutgaudum Treverensem Primatem Belgicæ Provinciæ, & Guntharium Agrippinæ Coloniae Episcopos nunc coram nobis, & sancta Synodo, sub gestorum insinuatione qualiter causam Lotharii Regis, & duarum mulierum ejus Theutbergæ scilicet, & Waldrudæ se recognoverint, & judicaverint, scriptum super hoc propriis roboratum manibus offerentes, nihilque se plus, vel minus aut aliter egisse ore proprio multis coram positis affirmantes, & sententiam, quam à sede Apostolica, in Ingiltrudem uxorem Bosonis sanctissimus Frater noster Mediolanensis Archiepiscopus Tado, & cæteri Cœpiscopi nostri petierant emittendam, & nos divino succensu zelo sub anathematis obstestatione canonicè protuleramus, publicè vivâ voce se violasse contentes, in quibus omnibus invenimus eos Apostolicas, atque canonicas sanctiones in pluribus excessisse, & æquitatis normam nequiter temerasse, omni judicamus Sacerdotii officio permanere penitus alienos, Spiritus sancti iudicio, & Beati Petri per nos auctoritate

omni

ANNO
858.